

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Studentervise

Citation: Ploug, Carl: "Studentervise", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 373. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-workid90805/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Studentervise.

Vi er Studenter, Hr. Kaptain!
Et Laug, som følger Friheds Banner,
Og bærer Broderskabets Tegn
Her indenfor, bag vore Pander.
Vi er et Korps, som staar paa Vagt
Ved Mundets store Helligdomme;
Vi er en Forpost uforsagt
For Tiden, som skal komme.

Og vi har stormet Kapitol
Trods alle de latinske Gaser,
Og fra Idoens Kongestol
Set Verdens Herlighed i Løser;
Hvor Livet os for knortet faldt,
Vi kjøkt med Viddets Høvl det skrubbe,
Og vi bestrø med attisk Sælt
Dets mest spartanske Suppe.

Vi har en Jomfru, gammel nok
Af Aar, men evig ung i Aanden,
Med solblank Hjulm paa gylden Lok
Og Sandheds tunge Spyd i Haanden;
Hun fører vore Rækker frem
Og skærmer dem med sin Ægide,
Og lover os en Skat i Gjem,
Naar mandelig vi strude.

Og Skatten er ej Ros, ej Guld,
Men Kjerlighedens ædle Druo:
En yndig Kvinde, tro og huld,
Som flammer af vor Ungdomslue;
Som bygger Hjemmets trygge Havn
Til Værn mod Livets stride Bølge,
Og vil os gennem Fryd og Savn
Til Evigheden følge.

Balviser.

1.

Skoven er nøgen og Marken er bar:
Vintren er kommen i Pelsværkstalar,
Og han desværre er nøgen „Tartar“,
Der holder Folk for Nar.
Solen gaar alt Klokken fire til Ro,
Snefluer flyve og Isblomster gro;
Smørret er pobret ja, det kan De tro!
For hvem der har sat Bo.
Pigebørn i det Frie
Ses kun med Kaaber vife,
Slør og Oversko.